

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 491. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm26540.pdf (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Saa vidt *Polyb* **Polyb* (Brudstykker) XV. 16-18. *Livius* XXX. 29-31., og uagtet det altid er et Spørgs-Maal, baade hvormeget han har vidst om den Samtale, og hvad han kan have lagt til eller taget fra, for at sammentrænge og afrunde det Hele, saa har vi dog udentvivel her et tro Billede af en Forhandling, der, som diplomatisk, giennem *Tolke*, ei vel kunde være livligere, maatte være *Polyb* velbekiendt, da han havde sine Efterretninger om *Scipio* fra hans bestandige Stal-Broder *Lælius*, og er ikke skildret paa Kneb, da *Polyb*, der selv giver *Romerne* Skyld baade for den første og anden Puniske Krig, aldrig, naar det stod til ham, vilde lade sin Helt kalde Guderne til Vidne paa Roms Uskyldighed**Polyb* (Brudstykker) X. 3.. Til *Scipios* Undskyldning maae vi imidlertid anmærke, at *Romerne* fra Arilds-Tid havde et ganske eget Begreb om "*retfærdige Krige*," saa de troede virkelig (ligesom *Napoleon*), at naar de blot, paa hvadsomhelst Maade, kunde bringe Fienden til at blive den "*angribende*" Deel, da havde de *forsaavidt* en retfærdig Sag 492at de turde gjøre Regning paa Gudernes Bistand og et lykkeligt Udfald, og selv Toget til *Sicilien* havde jo dog *Skinnet* af en *Forsvars-Krig*, hvorfor ogsaa *Livius* meget naivt lader *Scipio* sige, at det var deres "*Bundsforvandtes, Mamertinernes, Fare*" der bragte dem i Harnisk**Livius* XXX. 31..